

پاسه کھی شهمیران

گولی تهره قیی

و/ دلاوهر قهره داغی

به رله وهی به پاسی ژماره هفتادا راگهین، پاسه که به ریده که وی و جیمان دلی، که چکوله که م چند ههنگاویک به دوایدا راده کاو به رله وهی بگاته پیچی جادده که، نائومید ده بی له وهی پاسه که راوهستی، ئیدی چاوه ری ده کهین تا پاسی دواپی هه لمانگری.

به فریکی ناکاو ده باری و هه لمیکی ته نک له هه وادا خول ده خوا، بیده نگییه کی سازگار جیگه ی به غه لبه غه لبی روژانه ی شار لیژکردوهو هه موو شوینیک سپی و نارام. له ماوه ی ئه م هه شت ساله دا که له پاریس ده ژین، ئه مه ئه وه لین جاره که به فر

به ئاوها چرپيهك بباريئت. دهنگى نه نكم له گويمدا ده زرنگيته وه:
" ئه وه مه لايكه ته كان سه رگه رمى مال پاكردنه وهن، توؤز خوئى
سه ره وه ره كان گسك ده ده ن و فه رشه كانى ئاسمان ده ته كيئن!"
زستانه هه تاوييه كانى تارانم ده كه ونه وه بير، چيا گه ردى
كه شه كه ي ئه لبورز له ژيئر ئاسمانىكى رووناكدا، واته واتى
به فرماله كانم ده كه ونه وه بير له سه ريانى مالان، دارچناره كانى
ئه وسه رى باخم ده كه ونه وه بير كه وه ك پيريژنى بالابه رز سپيى
ده چوونه وه.

له مناليدا كه به فر ده باريى ئيدى پينه ده چوو خو شكاته وه،
شه ممه، يه ك شه ممه، دوو شه ممه ... روژه كانم ده ژماردى، ده
سه نتيمه تر، بيست سانتيمه تر، نيو مه تر به فر له سه ر عه رد
ده نيشت و بو ماوه ي هه فته يه ك ده رگاي قوتابخانه داده خرا.

چهند خو ش بوو! خو شيه ك مه گه ر خودا بو خو ي بزاني، يه ك
هه فته ي ره به ق نووستنى به يانيان، يه ك هه فته ي ره به ق شه پره
توپه لى نيو كو لانه كان له گه ل هه زارو يه ك كورپه خال و كچه پوور،
يه ك هه فته ي ره به ق دوور له چاوى توپه ي خانمى مودير يان
ماموستاي نارپه سه نى ماتماتيك، نه كردنه وه ي كتيبى فيقه و نه
نووسينه وه ي وه زيفه ... يه ك هه فته ي ره به ق دوور له ئه زبه ر
كردنى شيعريكى دريژو قور، يه ك هه فته ي ره به ق دوور له مه شقى

خۆشنووسىيى به قاميش و مه ره كه بى چىنىيى، ره ها له چه نگانى
دهرس و قوتابخانه ... كهوت رۆژى ره به ق نازادىيى و يارىيى.
چه ند خۆش بو ئه و كاتهى كه ميوانمان ده بوو، به فر ريگه كانى
ده گرت، ئىدى هه موو ئه و ميوانانهى كه له مالى ئيمه بوون دوو
سى شه و گلده درانه وه. ميوانه هه ميشه ييه كانى مالى ئيمه برىتىيى
بوون له: داپيرهى بارىك و بنيس و ميهره بانم، كه شه وو رۆژ
دوعاى ده كردو به ختيارىيى و ساخ و سلامه تىيى و عومريكى دريژى
بو ئيمه له خودا داوا ده كرد.

نه نه گيان، پوورى داىكم كه گوئى كه رو هه سته كانى له كار
كه و تبوون، به هه له منى له گه ل براكه م و براكه مى له گه ل يه كى له
كوپه خاله كانم و ئه و كوپه خاله شمى له گه ل يه كى له هاوسىكان
و ئه و هاوسىيەشى له گه ل مندا لىتتكده چوو.

پووره نازهرى نازهنينم به خوى و مناله هارو هاجه كانىيه وه،
مناله كانى له راره وه كانا يه كه و گوته كه يان ده كردو خه راپتر له
مه يمونى كئوى به زىقه زىق، يان به ديارو درگا و دره خته كانا
هه لده زنين، يا خود له سه ر په يژه كان هه لده خلىسكان و ده كه وتنه
خواره وه.

خاله ئه حمده خان، ميهره بانترين دگانسازى دونيا، ئه و
دگانسازى كه دلى نه ده هات دگانى كه س بكيشى. هه ر كه
يه كي كمان ده گريا، ئىدى فرميسك له چاوانى ئه ودا قه تيس ده ما.

خاله گه وره، ئەفسەری تۆپخانەى سوپا كه له ئەسپ دەترساو زەندەقى لەتۆپ و تەفەنگ چووبوو، هەر ئەو رۆژەى كرايه ئەفسەر، جلکەكانى داكەندو بەركۆشىكى ژنانەى لەنۆ قەدىيەو هەگریداو ئىدى پىي لەمال نەنايه دەر ... بۆ خۆى كهوتە دروستکردنى مرهباى بەتام و چىنى بلسى رەنگاوپرەنگى خورى.

دوا كەس، توبا خاتونى قەلەوو لەش داھىزراو، چىرۆكى سەيرو سەمەرەى بەلەدو ئاشنايه تىي لەگەل جنۆكەو ئەپرواحدا هەبوو، جادووگەرىي دەزانى و جار جارە سىحرى بۆ دەکردىن.

تا بەفر دەكەوتە تووانەو، هەموو ئەو خەلكانە لە مالى ئىمە دەمانەو، منىش عاشق بە ژوورى قەرەبالغ و لىفەى راخراوو مېزى پر لەخۆراكى جۆراوجۆر: هەر لە گۆزەى شەرىت و كاسەى پر لە دەنكە هەنارو دەفرى لىواو لىو لە شۆرباى زەردەو تا دەگاتە بستەو شىرىنى و گەزى ئەسفەهان و ئەو پاقلاو بەتامەى كه داىكم دروستىدەكرد.

چەند خۆش بوو كاتى هەزاران بۆنى تاسىنەر لەهەرچوار لای ماله كەو بەرز دەبۆو و لە دالانەكاندا بلاودەبۆو. بۆنى تووتنى سەبىلەكەى داپىرەو هەلمى بۆنخۆشى گزوغيا كولىنراوكانى نەنە گيان وەترى زەعفرانى سەر برنجى كولاو بە دارچىنى و زىرەو گولاو پىازى برژاوو كەبابى نىو بەرژاو لەسەر پشكۆى هەلايساو.

چەند حەزم دەکرد بە ورتە ورتی گەورەکان و پیکەنینه کپەکانیان کە لە ژوورەکانی ئەملاولاو دەهاتە گویم، خەو لەچاوانم بکەویت، گویم رادەدێرا بۆ دەنگی بەسۆزی تارەکەى خالە بچووک و لاواندەوہى ژێر لیوی پوورە نازەرۆ شەپەشەپى سۆلەکانى دایکم لەسەر پێپلیکانەکان، گویم رادەدێراو ئیدی خەو دەبیردەوہ، نیوہشەو خەبەرم دەبۆوہ، دەمبىنى هیشتا گەورەکان نەنووستوون و گلۆپەکانیش ھەر داگیرساون، هیشتا موبەق پیر لە ھاتوچۆى خەلک و لە تەقەتەقى قابلمەکان بوو، ھەمدیس خەوم لیدەکەوتەوہ، خەوہکەم سووکتر بوو لە فرینى کۆلارەيەکی سړک.

ئەمشەویش وەك سەردەمی منالیی بە تەماشاکردنى بەفر خەنىی و خۆشحالم، کچەکەیشم لەوپەرى جۆش و خرۆشدايە، بەچواردەورى خۆیدا دەخولیتەوہو سەما دەکا، بە دەستە چکۆلەکانى بەفر تۆپەل دەکاو بەملاولای خۆیدا ھەلیدەدا، بەردەوام رادەکاتە ناوہراستی جاددەکەو نینگەرانی ھاتنى پاسى ژمارە ھەفتايە. ئەم نینگەرانییەى ئەو خورپەى دلە چکۆلەکەى منالیی خۆم دەخاتەوہ یاد، ئەو وەختەى ھەموو ئیوارەيەك دواى ئیزن بوونمان لە مەکتەب، بە نینگەرانیى چاوم لەوپەرى جاددە دەبپى و لە چاوەروانیى بینینی کاک عەزیزى ھاوڕێمدا دەقیقەم دەژمارد.

سەر ھەلەدەبېرم، دەم دەكەمەو ھە تا پرۆشەى بە فر لەسەر زوبانم
بنيشى، واى ... پرۆشەى بە فر چ تاميكي خوش و چ بۆنيكي
سازگارى ھەيە! ھەك ئەوھى ھەزاران پەرى گولە يلسەمىن لە
ئاسمانەو ھەببارنە خوارەو ھە. ھەستدەكەم پيىم لە ھەرد بۆتەو ھەو لە
فەزادا مە لە دەكەم، ھەك بليى لەنيو بلوريكي چرادا بم و
ھەناسەيەكي شاراو ھە من لە زەمەندا بگەپيىتتەو ھە بۆ دوا.

سەرنج دەدەم، تەمەنم (دە) سالانە، لە چوار راکەى نزيك
قوتابخانە چاو ھەروانى ھاتنى پاسەكەى شەميرانم.

خانوو ھەتازەكەمان لەو پەرى دونيايە، لەوديو گەردۆلكەكان و
لەسەر زەمىنە قاقرەكانا لەو خانوو ھەدا ژيان بەسەر دەبەين، چ
خانويەكي تر لەدەورەبەرمانەو ھەنيە، ھەندى شەوان لوورەى
چەقەل دى و دايكم ترس دايدەگرى، لالۆ ھەسەنى ئاشپەزىش
ھەر دەترسى، دەترسى و لە ھەژمەتا قەرەويلاکەى بۆ راپرەو ھەكە
دەگويزيتتەو ھەو لەوديو دەرگای ژوورەكەى باوكمەو ھە دايدەنى.

من مالەكەى ناو ھەپاستى بيابانم خوشدەوي و ناترسم لە ئاوى
تانكييە گەرەكەو ناترسم لە ئەستيركى پەر لە بۆق و لە سيبەرى
ئەو درەختانەش ناترسم كە ريك لە خەلكانىكي چەقاو ھەسوو
دەچن. ناترسم و لەو پەرى باخەكەدا، لەوديو دار شمشادەكانەو ھە
بە چەرچەفى كۆن ژوورىكي چكۆلەم بۆ خۆم روناو ھە، كەس منى بۆ
نادۆزيتتەو ھە، خواردەنەكانم لەبن خشتەكان دەنيىم و لەترسى دايكم

ئەو وەرەقەى ئىمتىحانانە دەخەمە چالەوہ کہ سفرم تیدا وەرگرتوون، دار چنارەکان ھاوگەمەى خۆمن، ھەر یەك لەو درەختانە ناویکی خۆیان ھەیە، درێژترەکانیان کورن، کہ لە قوتابخانە دیمەوہ، جانناکەم دادەنیم و بە پەلە خۆم دەگەییەنمە لایان، ھەموو ئەو شتانەیان بۆ دەگێرمەوہ کہ کردوومن، بە دەنگی بەرز کتیبی فارسییان بۆ دەخوینمەوہ، ھەندیکیان دەکەونە باویشکدان، ھەندیکی تریان ھەسوودو ناپرسەنن و گویم لێناگرن، ئەوانە ماچدەکەم کہ لەگەلم باشن، بنیشتە جووراوہکانم بە گەلاکانیانەوہ دەنووسینم، ئەوانەش دارکاریی دەکەم کہ لە پاشەملە زەم دەکەن، دارکارییان دەکەم و چلەکانیان بە گوریس دەبەستمەوہ.

تا قوتابخانەى (فەروز کۆمى) بە پاس زیاتر لە سەعاتە رییەکە، براکەم لە من گەرەترەو بۆى ھەیە بەتاقى تەنھا بیئ و بچیت، بەلام من دەبێ لالۆ ھەسەن دەستم بگری و بۆم نییە بئ ئیجازەى ئەو یەك ھەنگاو بە تەنھا بپۆم، ئاخەر ئەمە ئەمرى دایکەم، بەلام من خۆم چیم پێخۆشبى ئەوہ دەکەم. خۆ گەر لالۆ ھەسەن یەك کەلیمە بۆ دایکم بگێریتەوہ پێستى دەگرووم، لەبەر ئەوہى دەزانم کاتى کللی ئەمبارەکەى سەرى بزر بوو، لەنیو بەرى چاکەتەکەى ئەودا بوو، دەزانم کاتى دایکم لەمالەوہ نابى، بە مشت نيسک و برنج و لوبیا لە گونیکان دەدزى و لە

تووره که یان دهنی، له وسه ری باخه که و له پشت ناوده سته که وه ده یشاریته وه تا کاتی رۆژی ئیجازه ی هات له گه لّ خۆیدا به ری، ده ی له بهر ئه وه یه که لالو حه سه ن ناویری و بوی نییه هیچ بو دایکم بگپته وه. هه ر بویه که نه له و قسه و نه له من قسه و ئیدی پاک له پاکین.

سه عات چوار له مه کته ب ئیزن ده یین، لالو حه سه ن ده گاته سه رم و له چوار راکه بو پاسه که ی شه میران راده وه ستین. ئه مرۆ به فر ده باری، کلوه به فری هینده ی ژیر پیاله یه ک، هه موو شوینیک سپی سپی ده چپته وه و لالو حه سه نیش وه ک تارماییه کی سپرراوه له په نا دیواره که دا هه ل تروشکاوه، روخساری به په له هه وریکی ته نک ده چی، له وه وه ره ده چی که من شه وانه له ئاسمانا ده بیینم و پیموایه خه لکانیکی هه زار سال له مه وه به رن، هه ندیکیان تاجیان له سه رو ریشیان دریزو به سواری ئه سپی تیژپوه غار ده دن. گه ر بونیا م به وردی دیقه ت له ناو مانگ بدات، ده بینی که منالیکی چکوله ی تیدا دانیشتوه، هه ردوو قاچی هیناوه ته وه یه ک و ده گری، من هه رکاتی ئه و دیمه نه پیشانی برا که وده نه که م ده دم، نایبینی. دایکم له وه شه وه ده ترسی که مانگ چوارده یه و پیناخوشه له ئه ستیره کان بنۆرم. گا له شینایی ئاسمانه وه هه ژدیهایه کی زه به لاج ده رده په ری و له (شیره پی) وه داده به زی، کاتی که ئه وه به لالو حه سه ن ده لیم

له حه ژمه تا ده قیژینې، چمکی لیفه که له سر خوی لاده باو به
دهنگی به رز دوعا ده خوینې.

پاسه که ی شه میړان دیار نییه، منیش خه نیم و له ناوه پراستی
جاده که دا خلیسک خلیسکینه ده که م، به لقه به قه دی
دره خته کاند ا ده مال م تا تۆپه لیک له به فره که ی سه ری انم به رکه وئ.
لالو حه سه ن جان تاو سه فره رتاسی خوارنه که می له بن هه نگل ناوه و
له تاو سه رما هه لده له رزی، هه لمیک ی بیگیان له ده مییه وه دیته
ده ری. لالو حه سه ن پیلاوه کونه کانی باو کمی له پیدایه که چه ند
ره قه میک به پیی گه وره یه، پیلاوه کانی لای پاژنه ی پییه وه هیند
به تاله که ری که به فر دزه ده کاته ناوییه وه، دهستی لالو حه سه ن
چکوله یه و ده ستکی شه کانی دای کمی له ده ست کردوون، جووتیک
ده سکی شی تاکه و تاک، تاکیکیان چه رمیک ی په مه یی و
ئه ویت ریشیان موشه به کیکی ره ش. باو کم هه موو شه وانیک ی جه ژن
جواب ده نی ری چاکه ت و کراس و پیلاوو گوره ویی و فانیله و
ژیر کراسی تازه بو هه موومان بکرن. لالو حه سه ن جلکه تازه کانی
ناپوشی، به لکو له جانتا که یان ده نی تا که هاوین بو گونده که ی
گه راپیه وه، له گه ل خویدا به ری، یا خود ده یان فروشی و پاره که ی له
لوه ی بوخاریی ژوره که یدا قایمه ده کات. من ته نها که سی کم که
ده زانم پاره کانی له وی حه شار ده دا، به لام دهستی بو نابه م،
سویند ده خوم دهستی بو نابه م.

دەنگى مەكىنەى پاسىك لە دورەو دەيت، لالۆ حەسەن لە جىگەكەى رادەپەرى و منىش خۆشحال و دردۆنگ بە هاتنى ئەو ژوورە سىپىيە چكۆلەيەى كە وەك حاجى لە قەلەق نىزىك دەبىتەو. دىقەت دەدەم، لەدلى خۇدا دەلئىم: گەر لايتى لىدا سوار دەبم، گەر لىنەدا چاوەرى دەكەم تا پاسەكەى دوايى ... سوار نابم تەنانەت گەر لالۆ حەسەن لەسەرمادا رەقەلەي و دايكەم لەچاوەرواندا شىتەي و خۆيشم لەبرىتەي و شەكەت ييدا گيانم دەرچى! ئەمە نەينىيە كە چ كەسى لىي ئاگادار نىيە ... هىچ كەس، ئەمە نەينىيە نىوان خۆم و كاك عەزىزە، تەنانەت لالۆ حەسەنىش لەو نەينىيە بىئاگايە و تىناگا بۆچى هەندى رۆژ سواری پاسەكەى شەمىران نابم (ئاخر ئەو پاسەى لايت لىنەدا پاسەكەى شەمىران نىيە!) رادەكەم و دەكەومە هاوار هاوارو چ حىسابىك بۆ بۆلە بۆلەكەى لالۆ حەسەن ناكەم، چەندىن جار هەپەشەى لىكردووم كە بە دايكەم دەلئى، منىش ئىشارەتم بۆ كلىلى ئەمبارەكەى سەرى كردووە كە لەنىو بەرى چاكەتەكەى ئەودايە، هەربۆيە حەقى بەسەرمەو نىيەو دەستى لىهەلگرتووم.

ئەو پاسەى كە سى جار لەدوورەو لايت لىدات ئەو پاسەكەى كاك عەزىزە. من هەموو شەوانىك وەختى خەو، لەبرى ئەو دۆعايەى كە دايكەم فىرى كردووم، سى جارەن لەبەر خۆمەو دەلئىم: "جگە لە پاسەكەى كاك عەزىز سواری چ پاسىكى تر

نايم! "ئەمە پەيمانئىكە كە تا رۆژى ھەشر بە يەكترمان داوہ،
ھەلبەتە پەيمانئىكى بئىدەنگ و بەبى وشە، لەبەر ئەوہى من لەگەل
ئەو ھاوپرئى زەبەلاھەمدا كە لە باوكم كەلەگەت ترەو
ھەرەسەكانىش لە بېچم و قىافەتى ترسناكى دەتوقن قسان
ناكەم، ئاخىر ناوئيرم قسانى لەگەل بكم!

لايتى ئەو پاسەى كە لە دوورەوہ دئت دادەگىرسئت و
دەكوژئتەوہ، دلم وەك فرفرۆكە بە دەورى خۇيدا دەخولئتەوہ،
پاسەكە رادەوہستى و سوار دەبم، لالۆ ھەسەن پئش من
سەردەكەوئى، كاك عەزىز سەير دەكاو بە چاوە ئاوساوو
سووتەمەرۆكانى وەلامى سالاوہكەم دەداتەوہ. قژى كاك عەزىز
چەورو لوولە، لالۆ ھەسەن دەلئى: ئەم كابرايە دەلئى قژى
نىگرۆى شەش مانگىي كردوہ!

برۆى كاك عەزىز رەش و سميئئىكى زل كە ھەموو دەمى
داپۆشيوہ، لە كورسىيەكەى پشت كاك عەزىزەوہ دادەنىشم، لالۆ
ھەسەن خۆى بۆ دواوہى پاسەكە دەكوئى، ئاخىر ئەوئى گەرمترە،
ھئشتا دانەنىشتووہ خەوى لئدەكەوئى. موسافيرەكان لەچەند
نەفەرئىك زياتر نين و ھەر ھەمووش خەوہنوچكئيانە. رئى
قوتابخانە تا مالەوہ سەفەرئىكە بۆ خۆى، بە تايبەتئيش كە
زستانان بەفر دەبارئى و ترومبئلە بئى زنجيرەكان لە چەقى
جاددەكەدا دەخزئىن و ئئدى رئگە دەگئرى. ھەندئى رۆژ كاك عەزىز

شه که ته و باویشکی زل زل ددها و بۆنی ده می له و ده رمانه تیژتره
 که دایکم له برینه کانی سه رئه ژنۆمی ددها، سه رم گێژ ده خواو
 ریخۆله م ده که ویته قۆره قۆره، کاک عه زیز له ئاوینه که وه ته ماشام
 ده کاو ده مخاته پیکه نین، گوپی پر ده کا له هه وا، لووتی
 وه رده چه رخینی، چاوی قیچ ده کا منیش ده ستم به
 ده ممه وه ده گرم تا نه فه ره کان ده نگی پیکه نینه که م نه بییه ن، له
 توئی دلا خه ریکم له پیکه نینا بته قم. هاو پر پیکه م له دیو ده چی و
 منالانی چکۆله لیدیه ترسن، هه موو ده ست و سه ر سینگی به خال
 کوتیوه، له نزیك گوئییه وه تا ئه وه سه ری ملی هیلیکی شینی
 ئه ستووور کی شراوه، وه ک ئه وه ی کاتی خۆی که سیك ویستبیتی
 سه ری ببری.

دایکم قه تاوقه ت سواری پاس نابی، ئاخو ئه و شو فیرو ترومبیلی
 خۆی هه یه، به لام ده زانی که دونیا دیوی وه ک کاک عه زیزی
 تیدایه، بۆیه دایمه و ده رم دلی لامه، هه ز ناکا به پاس بجم بو
 قوتا بخانه، به لام ئه وه ئه مری بابمه و که س بوی نییه لی لادا.

لالۆ هه سه ن له دوا ی پاسه که دا به چیچکانه وه خه وی
 لیکه وتوو، کزه یه کی سارد له شووشه ی شکاوی جامه که وه دیته
 ژووری و نه فه ره کان خه ریکن ره ق ببه وه، کاک عه زیز
 چاکه ته که ی داده که نی و دهیدا به سه ر کۆشما، چاکه ته که ی
 بۆنیکی ناخۆشی لیدی، هه ز ده که م نه فه ره کان ته ماشامکه ن و

منیش به شانازییه وه دهست به یه خه ی چهوری چاکه ته که یدا
بینم، په نجه کانم بۆنیککی سهیر ده گرن، بۆنیک که له مالی ئیمه دا
نییه، له مالی خال و پووره کانیشما نییه، بۆنی سهگ و پشیله و
گاو مه پش نییه، بۆنیکه که له کونه کانی دونیایه کی نه ناسراوه وه
دیت، بۆنی هه موو ئه و کاره خه راپانه یه که نابیی بکرین و بۆنی
هه ره موو ئه و شتانه یه که ناکرئ ئه لعان بزانیین.

بۆنی دایکم له چ بۆنیککی تر ناچی، بۆنیکه هی عه ترو پۆدره ی
فه ره نسیی، بۆنیکه له ژنه ئه کتره کانی سینه ماو گوڤاره کانی
مۆدو شه قامی لاله زارو هۆلی سه مای کافیتریای (شه هره داریی)
یه وه دیت، دایکم بۆنی رۆژانی ئاینده ی لیدیت، بۆنی سبه ینی و
بۆنی هه موو ئه و شته باشانه ی که له چاوه پئی مندان.

به و چاکه ته وه ی که دراوه به سه ر کۆشما بوومه ته
مه خلوقیکیت، مه خلوقیک که چ ناچار نییه پاکوته میزو به ئه ده ب
و ده رسخوین و یه که می پۆل بیت، چ ناچار نییه قردیله ی فوودراو
له قژی بداو سلأو له هه مووان بکاو هه مووان به خیربیتنی، چ ناچار
نییه له هه موو بۆنه یه کی میوانداریییدا، ئه و شیعره له به رده می
غهریبه دا بخوینیته وه که له مه کته ب فییری بووه و هیشتاکه ش به
باشیی ئه زبه ری نییه، چ ناچار نییه یه که مین وانه ی فییربوونی
پیانوی، که جگه له دووباره کردنه وه ی دۆری می فا سوؤ لا سی
چ شتیکیتر نییه، بۆ خزم و خویشی چه نه بازو بی حه وسه له

بژهنئ، چ ناچار نيه به شدارى له پيشبركئى ههلبژاردنى
جوانترين منالدا بكاو بيباتوه.

بهو چاكه تهى كاك عه زيزه وه له سهر كووشم، بوومه ته مه خلوقيك
كوتومت وه كو ئه، ههستده كه م ته واوى جهسته م به خال
كوتراوه و نيوهى دگانه كانيشم ئالتوون، خو م ده بينم به تاقي
تهنى به كو لانه كاندا ده سوورپيمه وه وهك كچه تيوه كانى فاتهى
جلك شو ر كه وتوومه ته حيلكه حيلك، له پاشكوى قوزترين كورى
گه ره كدا، له سهر ماتوره كهى داده نيشم و له گه ليدا ده روم فيلمى
ته ره زان بيبنم.

ده گه ينه ويستگهى (ئابشار)، له ويذا كاك عه زيز پاسه كهى
را ده گرئ، زوربهى نه فه ره كان داده به زن تا له چاخانه كهى سهر
ريگه چايه ك بخونه وه. من و لالو حه سه ن له جيگهى خو مان
نابزو يين، كاك عه زيز به ره وهى دابه زيت، پا كه تيكي چكو له له
داشبردى پاسه كهى ده رده هينئ و له سهر رانم دا يده نئ، له
ئاوينه كه وه ته ماشام ده كاو چاو داده گرئ، روخسارى ليواولي وه
له ميهره بانى، وهك دا هو له په رويينه يه ك پره له هيلئ نه رم،
هاورپكه م ميهره بانترين ديوى دونيا يه وه له ده ست و پنيه وه،
له بوئى سه يرى ده مييه وه، له چاوه سووته مه رو كانى يه وه، له
چاكه ته چه ورو شپه كه يه وه ... شتيك وهك هه لميكي ته نك
ديته ده رئ و گه رماروم ده دات، منيش له وه هه لمه سيحراوييه دا

وەك كلووه بەفريك دەتویمەو و ھیند بەختەوەر دەبم كە ئیدی
 دەخووزم ھەزاران ھەزار ساڵ وەك پەیکەرێکی بەردین لە ھەمان
 شوین و بە ھەمان شیو ە بمینمەو، نە گەرە بم و نە بشگۆریم.
 ئەمڕۆ كاك عەزیز وشكە ئالبالووی بۆ كڕیم، لالۆ ھەسەن لە
 دواو ە پاسەكەو ە قاوم دەداو دەپرسی ئەرێ ئەو ە چ دەكەم!
 من خۆمی تیناگەبەنم و خیرا خیرا ئالبالووەكانم دەژمیرم.
 نەفەرەكان راو ەستاون و چا دەخۆنەو ە. كاك عەزیز قومێك لە
 بوتلە عارەقەكە ی ھەلقوراندا، پاشان چوو تا لەودیو
 درەختەكانەو ە ھەلمیزیت، من سەیری ناكەم، سەردادەخەم و
 جوان جوان ئالبالووەكان دەجووم، بەلام لە سەرمدا دەیبینم و
 گوێچكەم سوور ھەلدەگەریت.

دەكەوینەو ە رێ و تا گۆرەپانی (وەنەك) پاسەكە ھیواش
 ھیواش وەكو میروولە دەروا، ھەندیجار بە دوادا دەخلیسكین،
 ترومبیلەكانی تریش دەخلیسكین و لەناو ەپاستی جاددەكەدا
 لەبەردەم ئیمەدا دەچەقن. تاريك داھاتوو ە ھەموو دونیا سپیی
 دەچیتەو ە، لالۆ ھەسەن دەترسی و لەدوای پاسەكەدا لیكدا لیكدا
 بانگم دەكات، دەزانم كە چەند دەقیقەبەكی تر نابات دەست
 دەكاتە گریان، ئاخر ئەو ھەمیشە گریانەكە ی حازرو ئامادەبەو
 رۆژی دوو سێ جار لەخووت و خۆرایی دەگری، دایكم پێیوایە
 گریانەكە ی لالۆ ھەسەن وەك گارە گاری مریشك وایەو چ

پاساویکی تایبەتی نییە، باوكم دەلێ: لالۆ حەسەن و لاخیکە لەو
گۆرەیی! لالۆ حەسەن پێدەکەنی و دیارە و لاخ بوونی پێخۆشە،
هەر بۆیە شادومان و خەنیی دەفرەکان کۆدەکاتەو و سەیری بابم
دەکا کە بە چێژووە پلێک گۆشتێک دەجوێ و لە لێنانی
چێشتەکە ی قایلە.

شووشە ی پەنجەرەکە ی لای منەو و شکاوو و کزەیه کی سارد رێک
روخسارم دەسمێ، ملم وشک هەلگەراو و پشتم لە سەرما دا بۆتە
شەختە. کاک عەزیز لە ئاوینە ی پاسەکەو، بە نیگەرانییەو
دیقەتم دەدات، پاسەکە رادەگرێ، لەتە رۆژنامەیه ک و چەند پارچە
پەرۆیه ک دەپەستینێتە درزی پەنجەرەکەو و هەمدیس لە پشت
سوکانەو دادەنیشیتەو. من لە زوبانە بێدەنگەکە ی ئەو دەگەم،
دەزانم دلێ لامەو وای پێباشترە شوینەکەم بگۆرم، وەک بلێی بە
چاوانی پێمبلی: "هەستە کچە چکۆلە زیتەلەکە! هەستە با
سەرما تەبێ، بپۆرە دواو، ئەوێ گەرمتەر، ئاخر دەترسم
نەخۆش کەوێت!" منیش بە ئەسپایی وەلامی دەدەمەو: "نا، لە
شوینەکە ی خۆم هەلناسم، ئەم کورسییە هی نی خۆمەو لەسەری
هەلناسم!"

نیگەرانییەکە ی کاک عەزیزم خۆش دەوێ، ئاخر ئەو میهرەبانییە
دایکانەیه ی قولیی هاورپییەتییه کەیم بۆ دەسەلمینێ، پیلوووەکانم
لێکدەنیم و سەفریکی خەیاڵیی بە چاخە دوورەکان و بە

سەردەمی پادشا گەرەکانا دەکەم، سەفەرئیکی خەيالی بە زەمەنئیکدا دەکەم که قارەمانانی بەوفا لەپیناوە سەلمانانی راستگویی و قوربانیدانیاندا بۆ شەهەرەیار، بە پئی پەتیی بەسەر پشکۆی هەلایساوا دەپۆن و لەگەڵ ئەژدیهای حەوت سەردا دەجەنگین.

چیتەر پاسەکه جوولەهێ بۆ ناکرئیت، رینگە گیراوه، سەرما جینگەهێ بە هەموو شتیک لئێژ کردووه، لای راستی بەدەنم سەر بووه، سەرپەنجەکانم مئروولە دەکەن، پیم بیههست و سەرم وەك کئو قورس، وەك بلیی فووی تئیکرابی دەئاسی و دەنیشبتهوه، بوومهته تهخته و لهتيلهی پئلووه نیوه داخراوهکانمه وه چه نندین تارمایی له دەرەوه دەبینم که له ناو بەفره که دا سوور دەخۆن، ئاو به که پوومدا دئته دەری و چاوانم دەبرژئینه وه. ناکاو گەرم گەرم دادیم، داخ دەبم، پاشان لەرزم لئیدی و دگانەکانم له سەرما دا چۆقه چۆقیان پئده که وی، فرمیسک به خور به چاوانمدا دئته خوار، ئاخر به دەست خۆم نییه، کاک عەزیز به پەنجە زبره کانی سەر روومه ته کانم وشک ده کاته وه به دەمی داخراوه وه پئده که نئ، ئەو قوتابیانەهێ که کاک عەزیز دەناسن دەلئین: "هەموو دگانەکانی ئالتوونن!" باوەر ناکەم، لەدایکم دەپرسم، ئەویش نازانی و کاک عەزیز هەر نانسئ، بەلام پرسیاره که می پئخۆش نییه و هەرپه شه م لئده کا که ئەگەر سەیری سایه ق

پاسهکان بکه م یاخود قسهیان له گه ل بکه م ئەوا داخه دهکا،
دایکه پئیویه تهنه خه لکانی خهراپ و لات دگانی ئالتوونیان
ههیه و هه مووشیان دزو پیاو کوژن و هه زار به لا به سه ر کچانی
چکۆله دا ده هینن.

من باوه ر به دایکه ناکه م، خه فته ده خۆم که هه ندی جار دایکه
ده بینم ناره سه ن و درۆزن دیته به ر چاو ... به پوره ئازهر
ده لی: قه له وی پیس! خه فته ده خۆم به وه ی که دایکه زۆر شت
نازانئ، بۆ نمونه ناوی پایته ختی زۆر له ولاتان به له د نییه و
فریشی به یاسا ساکاره کانی حیسابه وه نییه، له گه ل ئەوه شدا
به لای منه وه دایکه میهره بانترین و جوانترین دایکه له دونیادا،
شه وانه به ر له نوستن خۆم ده که مه نه خۆش تا له پال نوینه که مدا
دانیشئ، ده خوازم ئیعتیرافی بۆ بکه م که چ بیرو خه یالاتیکی
خهراپ له باره ی ئەوه وه له که لله مدایه، به لام دایکه هه میشه هه
خه ریکی ئیشه، په له یه تی و گوئی له قسه کانی من راناگری، گه ر
بزانئ به ئەسپایی له ویدیو ده رگاوه گوئی له قسه کانی ئەوو باوکم
را ده دیرم، ئەوا به توندی سزام ده دا.

کاکه زیز له چه ژمه ت به فرو ریبه ندان گرمۆله بووه، ته واویک
هه ول ده دا پاسه که چه ند هه نگاویک پیشتی به ری، به لام ناتوانئ،
وه ک بلئی له بیابانیکی سپیدا ریگه مان ون کردبئ. ده نگی لالو
حه سه نم له دووره وه دیته گوئی، ده نالینئ و نزگه ره ی زل زل

ليدهدا، منيش سهيرم ليّ به سهر هاتووه، هه سنده كه م خهريكم نهخوش دهكهوم، گهدهم پر بووه له ئالبالوو، دهخووزم پرشيمهوه، به ههردوو دهست چاكه تهكه ي كاك عهزيم بهخومهوه نوساندوووه و سهرم گيژ دهخوات، دهمهوي ههستم، بهلام هيز له قاجمدا نهماوه، دهم دهكه مهوه، بهلام دهنگم دهرنايهت، ههموو شوينيك پره له بهفر، ههموو پاسهكه، ههموو شار، ههموو دونيا پرن له بهفر، منيش له ژير ئه و تاقه سپيه دا بوومه ته سههول، سالانيكه به و جهسته به شهخته بوومه وه ماومه ته وه، تهنها چاوه كانمه كه وهكو دوو ته نوور دهسووتين و خيرا خيرا فرميسك له چاوانمه وه ديته خوار، دهم وشك و تال و له دووي ئاو دهگه پي: ئاو ... ئاو ... ئاو.

دهستيكي نهرم و بون خوش، بوني پودره و كریم، نيوچه وانم نهوازش دهكا. يهكي دوعا به گويمدا دهخويني و فوو به روخسارمدا دهكا. روخساري ئلشنا به چوارده وري تهخته نوينه كه مدا راوه ستاون و چاواني گه و ره و شيريني پوره نازهر له ژير روشنايي گلپه كه دا ددره وشينه وه، بوني كولاتووه كه ي نهنكم ديت، نهرمي به تاني و چه رچه فه پاك و تهميزه كاني خوم دهناسمه وه و دهزانم كه له نيو نويني خومدام و دايكيشم له لاوهيه، ههستيكي ليواولي و له ئارامي دهپرژيته دلم، خهوم ليده كه وي و خهون دهبينم كه به كولي كاك عهزيمه وه و

ئەویش وەكو فەرشى بالدار بە ژوور ھەورەكانەو دەفەرى و من بۆ
تەماشای شارە دوورو نەناسراوەكان دەبات، وای چەند حەز
دەكەم دەمی بکاتەو وەو من دگانە ئالتوونەکانی ببینم، بەلام
حەیفیک لیوہەکانی وەك سنوقیکی چکۆلەى پەر لە زیو زیو کلۆم
دراون.

تەواویک نەخۆشم، دختۆر کەوسەرى ھەموو پینچ شەممەیەك
سەردانم دەکا، سینگم قرخە قرخی دى و شەوانە تاکەم بەرز
دەبیئەو، دختۆر کەوسەرى ھەرچاریک کە دیت دەرمانەکانم بۆ
دەگۆرئ نەخۆشییەکەشم خەراپتر دەبئ، لەپولاوز بووم و رەنگی
مردووم لینیشتوو و قژم دەپووتیئەو، دختۆریکی ترم دیننە
سەر کە لەمن زیاتر دەکۆکئ، دەرمانەکانی ئەم دختۆرە لە ھیچ
ئەجزاخانەیکدا دەسناکەوئ. رۆژو ھەفتەکان وەك با تیدەپەرن،
دەرس و مەکتەبم بیرچۆتەو، بە رۆژ دەنووم و لە خەویشدا ھەر
دەکۆکم، داپیرە لەخوار تەختەنوینەکەمەو دادەنیشئ و لەژیر
لیوہەو دۆعا دەخوینئ، گەر بەخەبەر بم، ئەوا حەکایەتم بۆ
دەگێرپیتەو و خواردنەکەم بەکەوچک بەدەمەو دەکات، ھەموو
رۆژیک لە پەنجەرەى ژوورەکەمەو لەو درەختی خورمالووە
دەنۆرم کە لق و پەلکەکانی رووت بوونەتەو لە گەلا، تا بەھار
دیت رۆژەکان دەژمیرم، ھەموو رۆژیک سەعات چواری پاش
نیوہەو پاسەکەى شەمیئان دەبینم کە لە چوارپاکەى بەردەم

قوتابخانه وه رەت دەبی و کاک عەزیزیش خەمبارو تەنھا لە جیگە چۆلەکە ی من دەتۆرپی و تێدەپەپێ، دەشی منی بیرچوو بیته وه و ئەو نەستە لانه بداتە کچیکێ تر که لە ناو داشبردێ ترومبیلە کەیدا بۆ منی داناون، دلم لە غێرەدا دەسووتی و کۆکینە کەم توندتر دەبی، دایکم بە شپرزەیی دەنێرێ بەدوای دختۆر کە وسەرییداو دەنگی باوکم دەبییەم کە ئەمەر دەکا ئامادەمکەن تا هەرچی زووترە رهوانە ی فەرەنسا بکریم.

ئەمسال لە پۆلەکە ی خۆمدا دەمیئەمە وه، دەگریم و پووره ئازەر دەلی: هیچ شتی ک لە ساخ و سلامەتیی گرنکتر نییە. خۆزیا هاوین دەهات و دار گیلایەکان بە گەلاو بە بەر دەپازانە وه، هاوینان مالە کە ی ئیمە قەرەبالختر دەبی، خانەوادە کە ی ئیمە قەبیلە یەکی گەرە یە وه من دە یە ها پوورو خال و یە ک دەرزەن کورە خال و کچە پوورم هەن. باوکم سەرۆکی ئەم قەبیلە یە وه هەمووان حیسابی بۆ دەکەن، ئەم قەبیلە یە روژانی هەینی نانی نیوهرۆ لە مالی ئیمە دەخۆن و شەوانە ییش دایکم زیاتر لە نیوهریان لە مالی خۆمان گل دەداتە وه. هەموومان پیکە وه لە بەر هە یوانی باخە کە دەنووین، منالان لە پال یە کدی داو گەرە کانیش دوورتر لە ژێر دارچنارەکانا، لە سەر تەختی دارین و لە نیو پەر دە کوللە دا، باوکی شەم بە تاقی تەنھا لە ژێر کە پەرە کە دا دەنووی، دوو جۆگە لە ملو لای کە پەرە کە وه دینە خواری و تا بە یانی دەنگی خورپە خورپی ئاو

دیته گوئ. داپیره له گه ل ئیمه ی منالاندا دهنوی و چاودیریمان دهکا، له ژوور سهری هه ریه کیکماندا په رداخیک سه هولاوو له ژیر سه رینی هه ریه کیکماندا چنگی گو له یاسه مین داده نی، مناله کان ده ژمیری و هه ریه که یان به ناوی خو یه وه بانگ دهکات تا دلنیایی که هه موومان له جیگه ی خو مانین.

من حه زم له بیده نگی شه وانه، ئاخر له شه ودا لیدانی دلی میوه ی گه یوو هه ناسه ی سووکه له ی بیچوو نه وپه سه کان ده بییه م، به رله وه ی خه وم لییکه وی، ئه ستیره کان ده ژمیرم و له وه هه ورانه ده نۆرم که له ئاده میزاد ده چن.

یه کیک له وه هه ورانه له کاک عه زیز ده چیت، له وسه ری سه ره وه بانگم ده کاو به دم و چاوی ده مخاته پییکه نین. خالوزاکانم ورته ورتیانه و داپیره له هه مان ئه و شوینه وه که لییده خه وی، به شولکه دریزه که ی پیاندا ده مالی، خاله چکوله پرخه پرخ ده کاو سه گی که لاوه کان ده هینیته وه پین، نه نه به دم خه وه قسان ده کاو توبا خاتونیش تا روژ ده بیته وه هه ر خوی ده خورینی، یه کی له مناله کانیش لیکا لیکا تر لیده داو داپیره له جیگه که ی راده په ری تا بزانی ئه وه کاممانین! منالان هه موو خو یان ده که نه نوستوو، هه ناسه له خو یان ده بپن.

به دم ویزه ویزی ئه ستیره و زیوه زیوی ئه ستیرانه وه چاوه کان پر ده بن له خه ون، هه ندی شه و باران داده کاو داپیره

نایلوئیکى قەبەو دريژمان پيدا دەدا كە ھەميشە لە پال خۆيدا
دايدەنى، من و خالۆزايەكم لە ژيڕ ئەو روپۆشە ئەستورەدا
دەنووين و ھەك ميروولەي ژيڕ خاك گويى بۆ دەنگى باران
رادەديرين.

لە ھۆكاتە ھەي كە نەخۆش كە وتووم ناچارم لە ژوورە كەمدا
زىندانىي بىم، ھەموو شتەك دەمترسيئى، ترس ھەك تارمايى
لە ھەموو شوينىكدايە، ھەندى جار دەرگا كە دەكاتە ھەو پاش
نيوھ پروانىش كاتى گەورەكان دەكەونە خەو نوچكى ديتە لام،
ھەندى جاريتريش لە وديو شووشەي پەنجەرە كە ھەيە ياخود خۆي
لە ژيڕ كۆشى دايمكا قايم دەكات. ئەمرو بە يانىي لە ئاوينە كە دا
بوو، ھەك بليى گالتم پيىكا... ئەو ترسە كە دەمخاتە كۆكە،
دايمك ئيدى بپرواي بە دختور كە وسەريى نەماو ھەو دەرمانەكانى
توور ھەلداو ھ، خالە گيان، دختورى شەوان لە مالى ئيمە دەنوئى،
لە گەل دايمكدا وا ريككە وتوون كە شەويك ئەو شرينقەم ليىداو
شەويكيش دايمك، باوكم دەلى دختورەكانى فەرەنسا عەبقەرين و
بە يەكەمىن رەچەتە قورستىن نەخۆشىي چارەسەر دەكەن،
پوورە ئازەر بە چاوانىكى خەمىن تەماشام دەكاو بە جۆريك ماچم
دەكا كە پيدەچى ئيتەر نەمبينيئە ھەو، لالو ھەسەن پۆستكارتيكى
كۆنى پيىە كە رەسمى ژنيكى قەلەوى قژ زەردى تيدايەو جلكيى
موشەبەكى مەخمەليى پۆشيو ھ، لالو ھەسەن دەلى: ئەم ژنە

شاژنى پاريسه و ژنيكى به دخووه و ئيمانى به قورئان نيهه! ئاخر لالۆ حهسهن خه مى من و دايكميهه تى و داوا له نه نه دهكا كه شه وو رۆژ له پيئاو رزگار كردنى ئيمه له چنگى ئه و شاژنه كافره دؤعا بكا، دايكم به خو شحالييه وه جان تاكانى سه فهر ئاماده دهكات. من ده زانم كه ترس له پاريس يش هه يه و بۆ ههر شوپنيك برۆين ترس ههر به دوامانه وه يه، نه نه په يتا په يتا دؤعا دهكا و فوو به روخسارمدا دهكا، توبا خاتونيش هه مو مه غريبك يه كه په رداخ ئاوى جگه رى كولاوم ده رخوارد ده دا، هه زار جور موفه ركيان به به گه ردن و پيمه وه كر دووه و ژير سه رينه كه شم پره له قاقزى چكۆله ي چوارقه د كراو.

هيشتا هه موو پاش نيوه رۆيه ك كاتى ده بيته سه عات چوار، دلم لاي ئيزن بوونى قوتا بخانه يه، دلم لاي ئه و پاسه يه كه له دووره وه دى و وهك خه ويكى نيوه فه رامۆشكراو، به رله وهى بگاته من له ته متوومانىكى سپييدا رۆده چى.

هيشتا ههر به ر له نووستن سى جار له دلى خو مدا ده ليم: من له پاسه كه ي كاك عه زيز زياتر سوارى هيج پاسيكي تر نابم! ئه مه په يمانيكه به يه كمان داوه و تا رۆژى حه شر ئه و په يمانه ناشكينم، سويند ده خو م، له كاتى سويند خوار دندا پيلووم ليكده نيم، هه ناسه له خو م ده بريم و دلم وهك ته پل ليده دا، دلنيام كه كاك عه زيز لي داني دلم ده ژنه فى و وه لامم ده داته وه.

سى رۆژى تر سەفەر دەكەين، نەنە لاي پەنجەرەكەو
 دانىشتوو، گولە ياسەمىن دەكات بە دەزووہو و ملوانكە و بازنگم
 لەو گولانە بۆ دەھۆنیتەو، ھەمووان خەمبارن، تەنانەت توبا
 خاتوونیش كە ھەمیشە قونى بادلەو چەقەنەى لیدەدا، ئیستا
 ئیدی ئەویش وەك جارن نىيە، چاوانى پىر لە فرمیسك و ئاوى
 كە پوووى بەسەر قۆلەكەى دەسپى.

لە دەرگا درا، بەخۆم دەلیم: رەنگە دختۆرىكى تازە یاخود یەكی
 لە پوورەكانم بیت، ئاخر ھەزاران جۆر لە خەلكى دیدەنیمان
 دەكەن و رۆژى سەد جار لە دەرگای مالى ئیمە دەدرى.

لالۆ ھەسەن دیتە ژوورئ و لەپال دەرگا كەدا رادەوہستئ،
 گىژووئ، ھەپەساو تەماشای داىكم دەكات، دەیەوى شتىك بلئ
 بەلام جورئەت ناكات، وەك ھەمیشە لە ترسا كەوتۆتە نزگەرە،
 ئیشارەت بۆ كەسى يان شتىك لە دەرەوہ دەكا، بەلام دەنگى
 دەرنایەت.

داىكم توورەو بیھەدادان ھەستاو بەدواى لالۆ ھەسەندا بەرەو
 دالانەكە چوو، دەنگى دەبییەم: كئ؟ وەلامەكەى لالۆ ھەسەن
 نابىستم، تەھا دەنگى داىكم دیتە گوئ كە بەرزو بەرزتر
 دەبیتەوہو وەك دەنگى ئاژیر ھەمووان نیگەرەن دەكا، داپیرە
 ھەلدەسى و پەنجەرەكە دادەخا، بەتانىیەكە تا ژیر چەناگەم
 رادەكیشئ.

دووباره دهنګى دايكم دپته گوئ: " چيى؟ سايه ق پاس؟"
راده چله کم، ده که ومه سهر نه ژتوو له سهر جيگه که م داده نيشم.
وه لآمه که لالو حه سهن له باعه باعى مه پړک ده چيى که بيان هوي
سه رى بېرن.

هاواری دايكم له نيو سهرمدا لوول ده خوا: " کيى؟ چيى؟ کام
پاس؟"

لالو حه سهنى فه قير نيوه گيان و زمانى لال ده بيى، شيته شيته
دايكم ده بييه م که ده يه ويى تديگا چوڼ سايه قيکي هيچ و پوچ
جورته تى کردوه بو هه والپرسيني کيژه که ي بيت! لالو حه سهن
ده نيويى تا پيپيلى گهر جاريکي تر به م ناوهدا بيته وه نه وا نه مر
ده کا فه له مى نه ژتوي بشکين!

به تانيه که لاده دم، له جيگه که م دهرده پرم و پيخاوس و به
جلکي ته نکي نووستنه وه به ره و دالانه که راده که م، توبا خانم
هه ولده دا پيشم بگريى، پاليکي پيوه ده نيوم و گازيک له ده ستي
ده گرم، دايكم له م ره فتاره سه يرو سه مه ريه ي من حه په ساوه،
نه مرم پنده کا هه رچيى زوتره بو سهر جيگه که م بگه پيمه وه،
به لام گوئ به و هه موو هه پره شه و گورپه شه يه نادم و خوڼ
ده گه يه نمه ژوورى خویندنه وه ي باوکم که له وپه رى راره وه که دايه،
ده چمه ژوورئ و له م ديوه وه دهرگا که به کليل داده خه م،
په نجه ريه ژوره که به سهر کو لاند ده نوپيى، په رده که لاده دم،

دهچمه سهر كورسييه كه و ده بينم كاك عهزیز وه ك منالتيكي
 شه رمن و مه زلوم له ناوه راستي كولانه كدا راوه ستاوه، زه رفيكي
 چكولهي به ده سته وه يه، قزه لوله كه ي شانته كردووه و قوپچه ي
 كراسه كه ي تا بني بنه وه داخستووه، ئاخرا نايه وي سينگه به خال
 كوتراوه كه ي ده ركه وي. په نجه ره كه ده كه مه وه، بانگيده كه م، ئه و
 سه يري ئه ملاولاي خوي ده كاو ده يه وي بروت، به رزتر بانگي
 ده كه م و ده ستي بو راده وه شينم، ئاور ده داته وه، سهر هه لده بري
 و چاوي به من ده كه وي، هه مديس هه مان ميهره بانبي ديرين
 روخساري ده پوشيته وه، هون هون فرميسك له چاوانم ده پرزي و
 خويشم نازانم ده ليم چيي! كاك عهزیز هه ر له هه مان ئه و شويته ي
 كه لي راوه ستاوه، به سهر سلوم ليده كات، مه گه ر خودا بو خوي
 بزاني چهنده خوشحاله، به ره و لاي من ديته پيشي، پيده كه ني و
 به و پيکه نينه شتيكي سه ير روودهدات، ده مي ده كاته وه، ده مي
 وه كه ئه شكه وتي ك تاريك، يه ك دگاني ئالتون له قوولاي ده مي دا
 وه ك چراكه ي عه لادين پرشنگ ده دات، دلنيام هه رچيم بويت
 به هوي ئه و چرا ئه فسانه ييه وه بوم جيبه جي ده بيت، پيلووه كانم
 ليكده نيم و داوا ده كه م: "ئه مجاره چاك بيمه وه، ئه مجاره
 كو كينه كه م نه مينئي و ترس به روكم به ردات!"

که گه‌یشتینه پاریس له ئوتیلی واگرام دابه‌زین، سی رۆژ دواتر
دختۆریکی فەرهنساییی فەحسی کردم و ره‌چه‌ته‌یه‌کی دوورو
دریژی بۆ نووسیم، ته‌ندروستیم له جاران باشترو که‌متریش
ده‌کۆکیم.

چ که‌سی له نه‌ینیی من و سیحری چرا ئالتونییه‌که به‌ئاگا
نه‌بوو، دایکم پێیوابوو چاکبوونه‌وه‌ی خیرام به‌هۆی زیره‌کی
دختۆره فەرهنساییه‌که‌وه‌یه، به‌لام خۆم ده‌مزانێ چاکبوونه‌وه‌م
له‌بن سه‌ری کۆ و چیدایه، ئاخ‌ه‌موو شه‌ویک له‌تاریکی
ژووره‌که‌و ژێر چه‌رچه‌فه‌که‌دا ده‌ستم بۆ چرا خه‌یالییه‌که‌ی
عه‌لادین راده‌کێشاو دۆعا هه‌میشه‌یه‌که‌م دووباره ده‌کرده‌وه.

شه‌ش مانگ زیاتر له فەرهنسا ماینه‌وه، که گه‌رپاینه‌وه تاران
قوتابخانه‌که‌یان بۆ گۆریم، ئەو قوتابخانه تازیه‌م چه‌ند هه‌نگاوێک
له‌مالی خۆمانه‌وه دوور بوو، به‌ پێ ده‌رپۆشتم و ده‌گه‌رپامه‌وه،
به‌لام کاتێ له شه‌قامه‌که‌وه تیده‌په‌ریم دل‌م ته‌نگ و چاوم بۆ
پاسه‌که‌ی شه‌میران ده‌گێرا.

سالان به‌خیرایی رته‌ بوون و من ئیستا بوومه‌ته‌ کیزۆله‌ خانمێک
بۆ خۆم، پاسه‌ کۆنه‌کانیان کۆکردوونه‌ته‌وه‌و ترومبیلی تاکسی به
شۆفیژی جعیله‌وه جیی ئەو پاسانه‌یان گرتۆته‌وه، به‌لام من
هیشتا به‌رامبه‌ر ئەو هاوڕێ گه‌وره‌و دێرینه‌م وه‌فادارم، هه‌رکاتێ
دل‌م ته‌نگ ده‌بی یان خه‌فه‌تی رووم تیده‌کاو کۆسپێک ده‌که‌ویته

به رده م کاروباره کانمه وه، کوتوپر ده می موجیزه ئاسای هاوړیکه م
له وديو ياده وه ورییه کانی منالیمه وه دهرده که وی و پرشنگی دگانه
ئالتونیه که ی وهك ئه سستیره ی زوهره له تاریکی شه وانمدا
ده دره وشیتته وه .

پاسی هیلی ژماره هه فتا له سه ری پیچه که دا وه دیارده که وی و
به کاوه خو دیته پیشی، دهنگیکی منالانه له گویمدا ده لی: " جگه
له پاسه که ی کاک عه زیز سواری هیچ پاسیکی تر نام!"
کچه که م پیشم ده که ویته، دست بو سایه قی پاسه که
را ده وه شینئ و چاوانی پر ده بن له رازو خولیای منالانه. ده شی
کچه که شم نهینیه کی له لا هه بی و پیم نه لیت، ته اوویک وهك
ئه وه ی که منیش نهینیی خوم به که س نه ده گوت، نه به دایکم،
نه به لالو حه سن، ته نانه ت ئه و نهینیه م لای دارچناره کانی
ئه و سه ری باخه که یش نه ده درکاند!

*

له کتیبی (در استانه فصل سرد) هوه کراوه ته کوردیی.